

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 3

IN NEDERLAND 40 Cts

LEES DE NIEUWE AVONTUREN
VAN JIMMY STONE IN

KOERIER VOOR IRAN

LEZERS VAN KUIFJE SCHRIJVEN KUIFJE

IK ontvang iedere dag een stapel brieven van mijn vrienden. Het is onnodig hieraan toe te voegen dat die brieven mij veel genoegen doen.

Ik krijg brieven uit België en ook uit het buitenland, want je weet dat « Kuifje » ook over de grenzen wordt gelezen. Vandaag kreeg ik dit briefje uit Alexandrië :

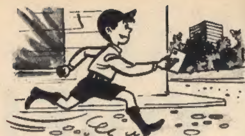
« Mijn beste Kuifje, ik wou dat je wist hoeveel wij hier van je blad houden en ik ben niet de enige, hoor! Mijn vrienden lezen trouw iedere week je blad. Wees zo vriendelijk al je lezers in België in onze naam te groeten. »

En uit Mexico :

« Onlangs sprak mijn vader over een van zijn vrienden, die met hem aan de universiteit was geweest. Ik schrok toen ik de naam van die vriend hoorde : Michel Vaillant! Zou je dat aan Jean Graton willen vertellen? Met de beste groeten van ons allemaal, ook aan Jean Graton. »

Je ziet, over heel de wereld kent men het jeugdweekblad « Kuifje » en houdt men van zijn tekenaars. Op het sukses van ons blad kunnen wij allemaal fier zijn!

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE...

DELNEUVILLE, 62, rue César Franck, Luik, *bezit postzegels van Polen en Griekenland, die hij graag wil ruilen voor postzegels van Holland .*

TINEKE OCKELOEN, Spoorlaan, 51, Holl. Rading (Utrecht), *zou graag korresponderen met een meisje uit om het even welk land, in het Nederlands. Tineke is 15 jaar en houdt veel van moderne muziek. Zij zal alle brieven beantwoorden.*

GRIETJE DE WITTE, Kortrijkstraat, 134A, Zwevegem, *is 14 jaar oud en zou graag korresponderen met een meisje van haar leeftijd, in het Nederlands of in het Frans. Grietje houdt van zwemmen, lezen, wandelen en verzamelt punten.*

WILLY WILDIERS, Italiëlei, 139, Antwerpen, *zou graag postzegels ruilen met Kuifjeslezers.*

MARTIN VAN DE VELDE, uit Charleroi, schreef ons dat hij erg blij is met zijn nieuwe korrespondent, die hij vond dank zij « Kuifje ». Wij zijn er niet minder blij om, Martin!

FREDDY VANDERSANDE, Vandermeerschenlaan, 50, Brussel 15, *wenst een voetbalploeg samen te stellen voor jongens van 13 tot 17 jaar. Wie doet er mee?*

CLAUDINE DEVOGHELAERE, Eekhoutdriesdam, 1, Temse, *zou graag korresponderen met een meisje uit Duitsland, Amerika, Italië, Engeland of Frankrijk. Claudine is veertien jaar en half en houdt heel veel van sport (vooral zwemmen), film, lektuur en muziek.*

VALERE RUTTEN, Molenstraat, 5, Geetsbets (Brabant), *is dertien jaar oud, leest graag, verzamelt postzegels en interesseert zich in het bijzonder voor de luchtvaart, voor film en fotografie. Valère verwacht veel briefjes en zal ze alle beantwoorden.*

JOSEPHINE MASSA, Neerwindenstraat z/n, Wange; Jeanine Herbots, Dorpstraat, 16 Orsmaal-Gussenhoven; Godelieve Pelegrin Torenstraat, 12, Grimde (Tienen) en Madeleine Reniers, O.L.Vrouw ten Steenstraat, 88 Grimde (Tienen), *zouden graag korresponderen met Franssprekende meisjes van ongeveer 16 jaar.*

VOLGENDE WEEK BEGINT

HET GROEN DOSSIER

door EDOUARD AIDANS

naar een scenario van Jacques en François Gall

TWEE JONGENS, EEN STEL BANDIETEN EN EEN VERDWENEN DOSSIER. DAARROND DRAAIT HET BOEIEND VERHAAL!

KLEINE NIEUWTJES UIT EEN GROTE WERELD

EEN KOSTBAAR BOEK GEDRUKT DOOR DIRK MARTENS VERHUIST NAAR ENGELAND

TE Brussel werd onlangs de biblioteek geveild van Karel-Antoon de la Serna Santander, een Spaans aristokraat die van 1795 tot 1811 hoofdconservator van de Biblioteek van Brussel was. Op de veiling kwam o.m. een werk voor van Angelus de Clavasio, dat in het jaar 1490 te Aalst door Dirk Martens werd gedrukt.

Het stadsbestuur van Aalst wou het werk kopen, maar het was blijkbaar te duur. Het uniek exemplaar zal je nooit aantreffen in een museum of in het stadhuis van Aalst. Het werd gekocht door een Engels bibliofiel en verhuisde naar Groot Brittannië.

VAN DE AARDE NAAR DE MAAN

MOESTEN alle sigaretten die jaarlijks door de mensheid worden opgerookt, op een tapijt van 2 m breedte naast elkaar worden gelegd, dan zou het tapijt van de aarde naar de maan kunnen lopen... Er worden eventjes 2 triljoen sigaretten per jaar gerookt, of 2 met daarachter twaalf nullen!

DE RECHTE WEG IS NIET ALTIJD VEILIG...

PIETRO PIZZA, een boer uit Zuid-Italië, meende, zeer terecht, dat de kortste weg tussen twee punten, de rechte lijn is. In plaats van over de steenweg huistoe te lopen, marcheerde hij daarom dwars door de velden. Eerst viel hij in een diepe sloot en haalde een nat pak. Toen ontmoette hij een stier die blijkbaar niet best gehumeurd was. Pietro moest het ijlings op een lopen zetten en kwam tegen een met stroom geladen afsluiting terecht. Hij kreeg een flinke schok en bleef een paar uren buiten Westen. Pietro Pizza is er thans van overtuigd dat de rechte weg niet altijd de veiligste is!

OPGEPAST !

)E regering van Nieuw-Zeeland heeft bij speciaal de-eet bekend gemaakt, dat afbeel-ngen van het Britse koninklijke ar wél geoorloofd zijn op aals en dassen, doch verboden n op badhanddoeken.

EEN KLEERKAMER GEVRAAGD

AILER and Cutter », een Brits weekblad speciaal bestemd or kleermakers, publiceerde deze vertentie : Kleermaker gevraagd or Saoedi-Arabië om maatkle-ng te vervaardigen voor de re-rende vorst en zijn hofhouding. laris : 11.000 BF per week. andidaat mag geen Jood zijn en oit een voet in Israël hebben zet. Hij mag geen alkoholhou-nde dranken gebruiken, geen art spelen en ook niet dansen...

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

HEEFT DE TENNIS IN ONS LAND NOG TOEKOMST ?

HET is bijna drie jaar geleden dat wij de prachtige tennismatchen tussen Washer en Brichant en de Italianen Sirola, Merlo en Pietrangeli bijwoonden in Europese finale voor de Davisbeker. Onze landgenoten overwonnen en wij beleefden heerlijke ogenblikken. Maar, deze schitterende overwinning belette niet dat wij aan de toekomst dachten en de vraag stelden : « Zullen wij in de volgende jaren nog zulk een overwinning beleven ? »

WAAR LIGT DE REDDING ?

Die vraag werd beantwoord : de Belgische tennissport heeft haar mooiste jaren achter de rug. Dit antwoord, nuchter en brutaal, steunt op onweerlegbare feiten. Onze tennis was in de laatste jaren zeer zwak. Niet alleen in ons land is de tennis zwak, en dit is misschien een magere troost. De tennissport als zuivere liefhebberij telt niet meer. Iedereen is van oordeel dat men zich moet wenden tot de beroepsspelers. Onlangs vergaderde het speciaal comité van de Internationale Federatie voor Lawn-tennis. Ze duurde zesendertig uren en, naar men ons heeft medegedeeld, stond er slechts één belangrijk punt op het programma : het beroepsspel. De « All England Club » heeft medegedeeld, dat zij zich niet langer zou verzetten tegen de matchen gespeeld tussen liefhebbers en professionelen. Wie weet hoe de Engelse klubs totnogtoe reageerden, kan uit dit nuchter berichtje afleiden dat er een revolutionaire wind waait in de Engelse tennismilieus.

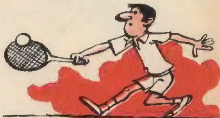
GEEN HYPOCRISIE MEER !

Iedereen weet toch dat de z.g. liefhebbers allemaal, of bijna allemaal, op de ene of de andere wijze leven van hun tennisspel. Is het dan niet veel beter dat de jongeman, die begaafd is om tenniskampioen te worden, doodeenvoudig verklaart dat hij van deze sport zijn beroep wil maken en er zijn boterhammetje wenst mee te verdienen. Hij speelt en wordt er voor betaald, daarmee is dan de zaak amen en uit. Er is geen dubbelzinnigheid meer en geen hypocrisie !

KRAMER SPELT DE WET

Is dit de juiste oplossing ? Ik denk dat het een eerste stap is in de goede richting. Wij weten wel, dat de mooiste plannen niet meer kunnen gerealiseerd worden zonder het akkoord van de « hoge ome » van de beste professionele tennisspelers ter wereld. Je kent zijn naam : Jack Kramer. Hij wenst dat zijn spelers, die toch kampioenen zijn, eveneens voor de Davisbeker zouden kunnen spelen. Naar onze mening heeft hij gelijk. Waarom mogen zijn spelers, die werkelijk de besten ter wereld zijn, niet optreden voor een groot publiek ? Waarom weert men hen uit de kompetities voor de Davisbeker ? Dat heeft in onze tijd toch geen zin meer. Kramer zegt : « Heren, het grapje van de liefhebberij mag nou werkelijk uit zijn ! Het heeft zijn tijd geduurd ! »

Er is dus een kleine revolutie aan gang en wij zijn van mening, dat niemand deze revolutie zal kunnen tot staan brengen !

ONS SPEL MET ZWARTE KAT

De koffie van alle Jongelui met KUIFJE'S BONS

HET SPEL VAN DE 3e WEEK

Op de tweede foto verdwenen of werden drie voorwerpen vervangen. Welke ? Je krijgt 15 sekonden om dat te ontdekken. Speel eerlijk, zoek en kijk dan pas naar de onderstaande antwoorden.

A. — Een doos koffie Zwarte Kat in de plaats van het pakje. Een blad papier in de schrijfmachine. De man heeft geen das meer.

MISTER EUROPE

Tekeningen : E. AIDANS

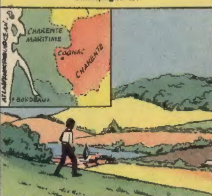
DE mensen verenigen, de rijkdom en de werkkracht samen bundelen, dat is steeds het ideaal geweest van Jean Monnet, die in Amerika bekendheid verwierf onder de naam « Mister Europe », mijnheer Europa.

" PLEASE MISTER EUROPE "

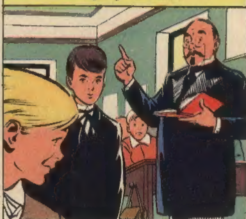
Beste telekijkers, hedenavond stellen wij u een van de pioniers van de Verenigde Staten van Europa voor.

Mr Europe werd geboren in 1888, te Cognac. Cognac, — de naam is makkelijk te onthouden — is het wereldcentrum van de jeneverhandel, zoals Reims de hoofdstad van de champagne is.

Op school leerde Jean Monnet zijn lessen niet graag van buiten.

Zijn vader exporteerde cognac naar heel de wereld. Frankrijk kreeg het geheim van de cognacfabrikatie uit Holland en Schotland.

Als afgevaardigde van vaders firma, leerde Jean Monnet de wereld en de mensen kennen. Canada werd zijn voornaamste kliënt.

Mr Europe herhaalt graag dat de ideeën moeten rijpen zoals de cognac.

Tijdens de eerste wereldoorlog verkreeg Monnet van de Hudson Bay Cy voor Frankrijk een lening van honderden miljoenen.

Monnet ziet de vele Engelse en Franse schepen voor anker liggen in de haven van Londen, en hij stelt aan zijn regering voor een « aankoop en transportpool » te vormen, die al de ekonomische en maritieme bronnen van de geallieerden verenigt en coördineert. Zijn plan wordt aanvaard.

Het sukses van de jongeman bevalt niet iedereen. Jean Monnet wordt door Clemenceau uit Londen teruggeroepen. Enkele weken later echter krijgt hij zijn oude funkties terug.

In 1919 wordt een oude droom werkelijkheid : de Volkenbond. Jean Monnet wordt benoemd tot adjunkt-sekretaris generaal. Hij blijft dit tot bij de dood van zijn oudste broer in 1923.

tot
van B.
een werk
n het jaar
werd gedrukt.
Het stadsbestuu

Jean Monnet wordt door zijn vader naar Cognac teruggeroepen. De firma gaat de ondergang tegemoet.

Jean Monnet kan de familiezaak weer overeind helpen en wordt bankier op het ogenblik, dat een grote financiële krisis over heel de wereld paniek zaait.
Tribune
PANIEK TE WALL STREET
GROTE ONRUST TE LONDEN EN TE PARIJS
INFLATIE! DEVALUATIE!

Met advokaat John Foster Dulles, de toekomstige staatssekretaris voor Buitenlandse Zaken van de Ver. Staten, onderhandelt Jean Monnet over een lening die de ekonomie van Polen op de been kan helpen.

De president van de Poolse republiek schenkt Jean Monnet een gouden zloty, om hem te danken voor de diensten aan Polen bewezen.

In 1932 wordt hij door Tsjiang-Kai-sjek naar China geroepen om de spoorwegen van dit land te reorganiseren.

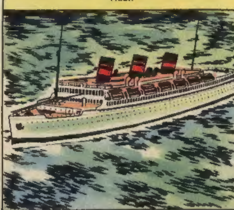

Mijn man denkt dat u een goed generaal zoudt zijn. Hij houdt van u en is van oordeel dat u begaafd bent met de Oosterse wijsheid...

Jean Monnet kan luisteren, de synthese maken van de problemen en op het gepaste ogenblik handelen.

1939. De eerste ministers van Frankrijk en Engeland geven hem de delikate opdracht in Amerika vliegtuigen te kopen.

Kan u Frankrijk vliegtuigen verkopen?
Voor een dergelijke opdracht zal het nodig zijn nieuwe fabrieken te bouwen.

In juni 1940, twee dagen voor Frankrijk de wapens neerlei, stelt Jean Monnet aan Churchill een fusie van de Franse en Engelse nationaliteit voor. Het was te vroeg... of te laat.
Frankrijk en Groot Brittannië zullen geen twee verschillende naties meer vormen, doch één grote Franse-Britse Unie.

Na de Franse wapenstilstand, stuurt de Britse regering Monnet naar de Verenigde Staten als raadsman voor de aankoop van oorlogsmateriaal.

Wat betekent dat? Een Fransman met een Britse diplomatenpas?
Ja, en die reispas is door Churchill zelf getekend!

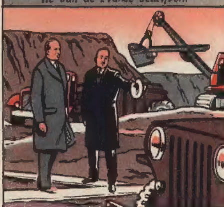

Wees welkom, mijnheer Monnet. Amerika heeft niet vergeten welke rol u in Europa heeft gespeeld! U werkt met ons aan het « Victory Program ».

Monnet slaagt er in generaal De Gaulle, die te Londen was, en generaal Giraud die te Algiers verbleef, met elkaar te verzoenen. Hierdoor ontstaat de voorlopige regering van het vrije Frankrijk.

In 1943 zetelt Jean Monnet aan de zijde van generaal De Gaulle in het Frans comité voor de nationale bevrijding, in de hoedanigheid van kommissaris voor de bevoorrading, bewapening en wederopbouw.

Na de bevrijding, keert hij naar Amerika terug om er te onderhandelen over de ekonomische hulp van Amerika voor de wederopbouw van Frankrijk.

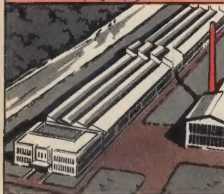

In al de geallieerde landen brengt men hulde aan Monnet voor het werk dat hij had gedaan om de overwinning te behalen.
The F
MISTER EUROPE
AL WIE DE GESCHIEDENIS VAN DE OORLOG KENT, WEET WELKE GROTE DIENSTEN JEAN MONNET DE GEALLIEERDEN HEEFT BEWEZEN.

Op 25 december 1945 benoemt generaal De Gaulle Jean Monnet tot algemene kommissaris van het plan voor de modernisatie van de Franse bedrijven.

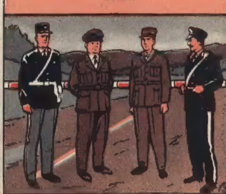

Jean Monnet weet dat het naoorlogse Frankrijk in kompetitie moet treden met twee reuzen: De Verenigde Staten en Sovjet Rusland. Hij weet ook over welke bronnen Frankrijk beschikt...

Jean Monnet ontdekt dat de produktie van één werkuur in de Verenigde Staten viermaal hoger is dan in Frankrijk. Hij trekt daaruit de konklusie, dat het hoogst nodig is de Franse industrie te moderniseren en de produktie op te voeren.

Gedurende een jaar werken industriëlen, syndicalisten en ekonomisten samen aan het uitwerken van een modernisatieplan. Op 16 januari 1947 aanvaardt de Franse regering het « Plan Monnet ».

Overal in Frankrijk worden nieuwe fabrieken gebouwd. In enkele jaren tijd wordt het uitzicht van Lotharingen, de Rhônevallei en het noorden van Frankrijk gewijzigd.

Zelfs de Franse landbouw wordt gemoderniseerd.

Maar Jean Monnet is nog niet tevreden. Zelfs gemoderniseerd kan geen enkel land van Europa wedijveren met de twee reuzen! De landen van Europa zijn thans geen vijanden meer, maar ze vormen ook geen eenheid.

Mijnheer de minister, ik heb de eer u een idee voor te leggen : een definitieve verzoening van Frankrijk en Duitsland, die de vrede en de voorspoed van Europa kan verzekeren.

Op 9 mei 1950 stelt Frankrijk voor de steenkolen en het staal van alle Europese naties in een « pool » samen te smelten.

PLAN
VAN DE
EUROPESE GEMEENSCHAP
VOOR
KOLEN EN STAAL

Vijf landen : Duitsland, België, Nederland, Italië en Luxemburg aanvaarden het Schuman-plan, dat door Frankrijk voorgesteld wordt.

De zes parlementen stemmen in het voordeel van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal. Het is een historische gebeurtenis.

In 1952 wordt Mister Europe benoemd tot president van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal te Luxemburg. Dit is het begin van de Verenigde Staten van Europa.

En de Britten, mijnheer Monnet ? Waarom houden ze zich afzijdig ?

De Britten buigen niet voor plannen, maar slechts voor feiten. Ze zijn aan hun verleden gehecht : dit was gedurende lange tijd hun kracht. Wij vormen de « avant-garde » van het Verenigd Europa !

In 1953 werd de gemeenschappelijke markt voor Kolen en Staal werkelijkheid.

In 1954 nam Jean Monnet ontslag om zich geheel te kunnen wijden aan zijn ideaal. Hij wil thans alle demokratische partijen en alle syndikaten verenigen in een aktiekomité ten voordele van de Verenigde Staten van Europa. De burgemeester van Aken overhandigde hem de « Karel de Grote » prijs, gereserveerd voor de pioniers van de Europese gedachte.

Jean Monnet houdt niet van officieel eerbetoon. Hij is voorzichtig en bescheiden en verkiest de aktie.

Het geheim van zijn sukses : het ideaal eerst, ik nadien.

« De mensen van alle naties en alle landen moeten elkaar begrijpen. Dat is van groot belang. Wij moeten Europa verenigen door dezelfde regels te laten toepassen door alle Europeanen !
Jean Monnet »

Einde

Volgende week : EEN ENQUETE VAN RIK RINGERS

DUEL IN DE W

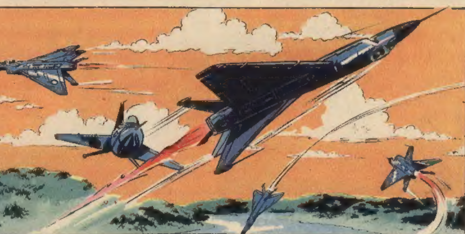
Het team van Dan Cooper zal de Canadese kleuren moeten verded

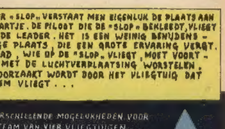

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper.

OLKEN

door
Albert Weinberg

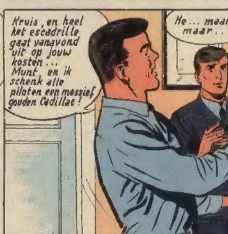
een grote luchtvaartmeeting die te Kaïro wordt gehouden...

16

s je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet.)

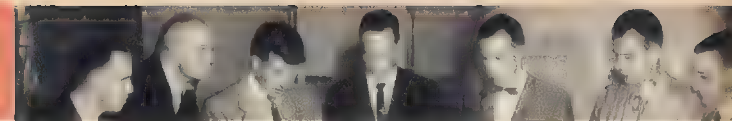
FANTASTISCHE SNELHEDEN, KOUDE, HITTE, TRILLINGEN EN EEN OORVERDOVEND LAWAAI

ZEVEN AMERIKANEN ZIJN PARAAT VOOR

DE TO

IN het raam van het z. g. Mercurius-projekt worden in de Verenigde Staten van Amerika zeven piloten opgeleid om in een « capsule » de reis naar de ruimte te maken. Het lot zal er wellicht over beslissen wie van de zeven het eerst opstijgt. De aangeduide piloot zal dan een speciaal pak aantrekken met regelbare drukking, hij zal zijn helm vastgespen en in de Mercurius-capsule stijgen.

De Mercurius-capsule is gebouwd op de top van een monsterachtige Atlas-D. Deze raket is Amerika's intercontinentaal wapen : aan de onderzijde 4.80 m dik, 26.50 m hoog, een startgewicht van 113.000 kg en voorzien van drie motoren met een gezamenlijke stuwkracht van 163.000 kg. De deur van de Mercurius-capsule wordt hermetisch gesloten. De ruimtereiziger gespt de riemen van zijn stoel vast en kipt de stoel uit glasvezels om. Deze stoel heeft de vorm van het lichaam van de piloot en werd aldus gemaakt, om de piloot te helpen de fantastische acceleraties te verdragen. De piloot kijkt even de apparaten van de Mercurius-capsule na en hoort dan de stem van de officier die het startsein geeft : 3, 2, 1, nul! De Atlas-raket stijgt op met een oorverdovend gehuil. Gedurende zes minuten weegt het « ruimtemannetje » ongeveer 3/4 ton, hij heeft de indruk dat hij door een reuzenhand tegen zijn zetel wordt gedrukt. Het duizelt hem voor de ogen. De raket heeft een hoogte van 160 km bereikt en een snelheid van 27 à 28.000 km per uur. Op dit ogenblik wordt de Mercurius-capsule u i t g e w o r p e n. Stuurraketjes in de rand van de capsule brengen haar nu in de juiste stand. Het bodempantser is voorwaarts gericht, de piloot zit rechtop. Door zijn periscoop kan hij de aarde zien. Hij is nu gewichtloos en draait met een snelheid van 27.000 km per uur om de aarde...

CHT NAAR DE RUIMTE !

EEN DUIZELINGWEKKENDE VAL

De tocht van het ruimtemannetje zal iets meer dan vier uur duren en in die tijd zal de Mercurius-capsule driemaal rond de de aarde draaien. Scherpe zonnestralen priemen door de patrijspoorten, maar behalve deze heldere vlekken is alles in de duisternis gehuld. Het schemerduister bestaat niet. Het voorwerp waarop de zonnestralen niet vallen, is zo donker als de nacht. Dan zal de zon eensklaps verdwijnen en in die zwarte nacht is de ruimteschipper alleen en eenzamer dan een mens voor hem ooit is geweest. De zon zal even plotseling verschijnen als ze verdwenen is. De piloot vangt dan een boodschap van de aarde op. Men vraagt hem of alles goed gaat aan boord. Misschien zegt hij « ja ». Hij deelt al zijn bevindingen mee aan de radiostations op de aarde.

Wanneer hij voor de derde maal boven de Stille Oceaan, ten oosten van de Hawaii-eilanden komt, dan krijgt hij het bevel terug te komen. De piloot ontsteekt de remraketten, waardoor de capsule uit de satellietbaan zakt. De uitgebrande remraketten worden aan een kleine parachute afgeworpen. Een nieuwe beproeving begint. De capsule raast de eigenlijke dampkring binnen. Het bodempantser wordt wit gloeiend, het smelt en vergast gedeeltelijk. In de capsule zelf blijft de temperatuur min of meer draaglijk. In zes à zeven minuten wordt de vaart afgeremd tot ruim 1.100 km per uur, waarbij de piloot dezelfde vreselijke krachten ondergaat als tijdens de start (acht tot negenmaal zijn lichaamsgewicht). Op een hoogte van 18 tot 20 km wordt een kleine stabilisatieparachute naar buiten geschoten, benevens een wolk van strookjes zilverpapier waardoor de radarstations op de grond, de capsule kunnen « zien ». Op 3.000 m hoogte en als de snelheid afgeremd is tot ongeveer 360 km per uur, gaat er een grote parachute uit nylonstroken open. Met een vaart van 30 km daalt de capsule met de ruimtevaarder bij de Bahama-eilanden in de Atlantische Oceaan en blijft drijven op een automatisch opgeblazen rubbervlot. Een omvangrijk waarschuwingsapparatuur treedt in werking : rookpluimen, kleurstof, Sonarbom.

Hulpschepen pikken de capsule op. De reis is ten einde.

VELEN ZIJN GEROEPEN...

Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren... Inderdaad, honderd militaire piloten koesterden de wens de eerste ruimtevaarder te worden. Zij werden aan strenge testen onderworpen en ten slotte bleven er nog tweeendertig over. Met deze tweeendertig begon het ernstig werk. Zij werden geradiografeerd, ogen, oren, neus, keel, hart, enz..., enz.... werden aan een grondig onderzoek onderworpen. De toekomstige ruimtereiziger moest o.m. met konstante snelheid op een rollend platform marcheren. De helling van dit platform werd om de minuut met een graad verhoogd, tot op het moment dat het hart van de kandidaat 180 maal per minuut klopte ! In een speciaal pak met regelbare drukking gehuld, moest hij gedurende een uur in de kompressiekamer blijven. Hier werd hij vertrouwd gemaakt met al hetgeen hij zou beleven op een hoogte van 20.000 meter.

DRIE UUR IN DE VOLLEDIGE STILTE

De ruimtepiloot moest leren het hels lawaai te verdragen, maar ook met de stilte werd hij vertrouwd gemaakt, evenals met de hitte en met de koude. In een speciale kamer moest hij een warmte van 55° uithouden en soms werd hij met de voeten in een bakje smeltend ijs gezet...

Ten slotte werden zeven piloten uitgekozen om de eerste ruimtereis te volbrengen. Zoals reeds gezegd zal het lot beslissen wie van de zeven het eerst moet opstijgen.

DE MERCURIUS-CAPSULE

Gewicht : 980 kg.
Hoogte : 2,85 m.
Basis : 1,80 m.

Doorsnede van de parachutecylinder, die boven op de capsule is aangebracht : 50 cm.

Landingssnelheid : 32 km per uur.

Totale kosten van het Mercurius-projekt worden geschat op 800 miljoen gulden !

Dat is de Mercurius-capsule. Onderaan zie je de silhouet van het eerste ruimtemannetje in de positie die hij zal bekleden bij de start. In de cylinder bovenaan zitten de remraketten.

In deze zetel op maat gemaakt zal de kandidaat de fantastische acceleraties bij de start en bij landingsmaneuvers kunnen uithouden.

Op speurtocht met

Kolonel Clifton zal de geheimzinnige safe-diefstallen trachten op te lossen

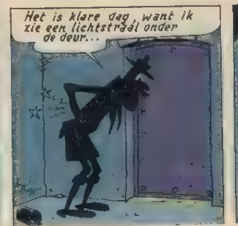

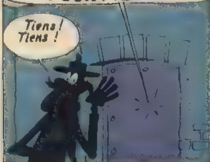

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

...zet een paar snelheidsduivels na en komt in de muil van de leeuw terecht...

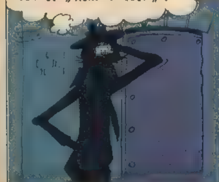

(Wordt voortgezet.)

KOERIER

EERSTE HOOFDSTUK

EEN OPGEJAAGD MAN

UITGESTREKT op zijn bed, het gelaat met zweetdruppels bedekt, staarde Afourazim weemoedig naar het afgrijselijk lelijk bebloemd papier, dat de muren bekleedde. Alhoewel op minder dan vijfhonderd meter van de moderne wijk van Bagdad gelegen, behoorde het hotel waarin hij logeerde en dat door de eigenaar met de pompeuze naam « Excelsior » was bedacht, tot de kategorie van de onooglijke hotelletjes, die zeer talrijk zijn in de steden van het Midden Oosten, en van wier aspekt ook de minst moeilijke Europeaan walgt. Zijn kamer, nummer 19, was niet eens schoongemaakt. Ze wemelde van kakkerlakken en er heerste een drukkende hitte. Heel de nacht suisden en beefden de buizen van de waterleiding, en vóór dag en dauw was ze reeds vol van het straatlawaai beneden. Tegen dit armzalig decor stak de telefoon — want die was er! — schril af. Hij stond op het nachttafeltje.

Het was niet uit geldgebrek, dat Afourazim de voorkeur had gegeven aan hotel « Excelsior » en niet in een van de palaces van de Er Rachid Street logeerde. Het was uit voorzichtigheid. In een van die grote hotels uit het centrum, waar het personeel over het algemeen talrijker is dan het kliënteel, en die bovendien wemelen van spionnen en verklikkers, zou men hem onmiddellijk hebben opgemerkt. Hier, verloren in de doolhof van onwelriekende stegen, in het hartje van de luidruchtige bonte mierenhoop, die deze wijk van de oude kalifenstad was, had hij een kleine kans verborgen te blijven.

De man keek naar zijn polsuurwerk. Hij zuchtte. Zayed, die de stiptheid in persoon was, zou niet lang meer wegblijven. Nu de ontknoping naderde, voelde Afourazim zijn zenuwachtigheid stijgen. Hij wist dat men hem ontdekt had. De « anderen » twijfelden inderdaad niet aan het feit, dat hij zich te Bagdad bevond en dat hij trachtte te vluchten.

Tijdens de twee korte wandelingen die hij had gemaakt, moest hij eensklaps omkeren, omdat hij Boris had gezien, die met de neus in de lucht doorheen de soeks zwierf en hem beslist opspoorde. Dat men hem tot op dit ogenblik nog niet had gevonden, was een wonder. Ja, hij had geluk. Het was bijna ongelooflijk! Zou zijn goede ster hem echter nog lang trouw blijven?

Hij trok een sigaret uit een verfomfaaid pakje, verbrandde zich haast de vinger aan lucifertje en gromde van woede. Hij was onbekwaam nog langer roerloos te blijven liggen. Hij stond op en deed enkele stappen in de richting van de spiegel, die aan de muur bevestigd was en over zijn hele oppervlakte vol vliegenvuil zat. Afourazim grinnikte tegen zijn spiegelbeeld. Het was een beeld van een dikke man met bleke, ongezonde gelaatskleur en een zwarte baard. Grote zakken onderstreepten zijn mooie Levantijnse ogen, waaraan de dikke, zwarte wimpers een smachtende charme verleenden. Zijn blik drukte angst uit, was een beetje heimelijk en ietwat verwilderd. Het was de blik waaraan men de mensen herkent, die niet zeker zijn van hun leven en niet weten of zij de dag van morgen zullen halen.

Afourazim haalde de schouders op, keerde de spiegel de rug toe en wierp doorheen de zonneblinden een oogje op de straat, beneden hem.

Het was reeds tien minuten na vier uur. Wat was er aan de hand? Wat kon Zayed opgehouden hebben?

Eensklaps schrok hij, draaide zich om zijn as en zijn mond viel open zoals die van een vis die haast stikt. Een klauw woelde in zijn buik. Het was de angst, de angst die zijn trouwe gezel was sedert hij zich had meester gemaakt van het groene boekje, de angst die bij het geringste alarm opvlamde: het rinkelen van de telefoon, een vlugge schaduw in de straat, het gekraak van de plankenvloer...

En op dit ogenblik kwam er iemand de trap op. Afourazim keek naar de deur. Ze was op slot, maar sloten konden geen bescherming bieden. Zijn tegenstanders schrokken voor niets terug om in het bezit te komen van het groene boekje! De inzet van het spel waaraan Afourazim meewerkte, was hoog. Hij kon zijn speeksel nog met moeite door de keel krijgen, hij hield de adem in, luisterde naar de naderende stappen. Het was zonder enige twijfel de stap van een man. Bij de deur gekomen bleef de onbekende in de gang even staan, dan zette hij zijn weg voort. Het geluid verzwakte... Ergens knarsten de scharnieren van een deur. Even nadien vloog deze met een bons toe. Afourazim herademde. Hij keek weer naar de straat en eensklaps stokte een kreet hem in de keel. Hij zag Zayed die in de richting van « Excelsior » kwam. Hij liep in de schaduw zonder zich te haasten.

— Eindelijk! fluisterde de dikke Levantijn.

Maar zijn vreugde veranderde bijna onmiddellijk in een naamloze angst. IEMAND VOLGDE ZAYED, en die iemand zou hij uit duizend herkend hebben: BORIS!... En die naïeve Irakees gaf er zich geen rekenschap van! Roerloos stond Afourazim achter de zonneblinden. Hij had de wandelaar willen toeschreeuwen, hem verwittigen van het gevaar en hem het bevel geven terug te keren, maar dat kon hij niet doen. Hij kon slechts wachten tot het onherstelbare geschiedde...

Op het ogenblik dat Zayed de straat wou oversteken, wierp hij een vluchtige blik achter zich. Het was bijna onzichtbaar, maar toch zou Afourazim er een eed hebben op gedaan dat de Irakees even beefde. Zonder blijk te geven van zijn emotie, stak Zayed de straat over, kwam bij de ingang van « Excelsior » en liep met gewone stap voorbij. Hij wist dat hij gevolgd werd en hij had de enig mogelijke taktiek gevolgd... Dappere, goeie Zayed! Afourazim zou hem omhelsd hebben, had hij daartoe de kans gehad.

Zayed, die de stiptheid in persoon was, zou niet lang meer wegblijven...

Het was op het nippertje af! De Levantijn werd er duizelig van en hij moest tegen de muur steunen om niet te vallen. Hij bette de dikke zweetdruppels van zijn voorhoofd en zuchtte klaaglijk. Die emoties putten hem uit. Wankelend liep hij naar bed... Hoe lang zou deze kalvarie nog duren?...

★

OMSTREEKS zes uur haalde het telefoongerinkel hem brutaal uit zijn verdoving. Hij wachtte tot zijn hart wat minder luid bonsde om af te haken.

— Hallo, Af, ben jij het?

De scherpe stem van Zayed leek hem zoet als honig.

— Ja, door het venster heb ik gezien dat je voorbij het hotel gekomen bent.

— Ja, ik heb die kerel nog net op tijd kunnen afschudden, maar ik denk dat het gevaarlijk is naar je toe te komen. Alles is trouwens gereed, de wagen wacht je op 15 km van de stad, op de weg van Al'Aizizya op. Je zal hem makkelijk herkennen. Het is een crèmekleurige Chevrolet décapotable. De auto zal je naar het vliegtuig brengen. Wees om tien uur voor de winkel van pottenbakker Cherif, in de Saffadstraat, nabij de minaret Soek-ek-Ghazel. Ahmed, de Danakil, die in mijn dienst is en die je kent, zal daar bij je komen. Hij geeft je geschreven instrukties die je moet volgen om zonder hindernis over de grens te komen, indien Allah het wil. Je geeft hem het

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

overeengekomen bedrag... Het spijt me dat ik niet meer kan doen, Af. De sektor wordt brandend heet.

— En Ahmed ? Zal hij niet gevolgd worden ?

— Het is weinig waarschijnlijk. Jij alléén weet dat hij voor mij werkt. Ha ! Nog iets ! Vooraleer het hotel te verlaten, trek je de kleren aan die ik je heb laten brengen. Wij moeten uiterst voorzichtig zijn !

DE TEGENPARTIJ

SINOVIEV steunde met de ellebogen op een kleine, withouten tafel en dacht na. De naakte lamp die van de zoldering neerhing, accentueerde het reliëf van zijn benig gelaat. In weerwil van de vooruitstekende jukbeenderen en van de smalle lippen, was het gelaat niet van schoonheid gespeend. Hij was jong; vijfendertig, ten hoogste zesendertig jaar. Zijn grijze, diepliggende ogen hadden de koude glans van staal. Hij droeg een wit linnen pak, een beetje gerimpeld, dat zijn atletische figuur goed deed uitkomen. Zijn kortgeknipt haar was zwart. Hij was gebronsd van de zon en zag er kerngezond uit.

Het was niet moeilijk uit te maken dat Sinoviev op dit ogenblik ernstige moeilijkheden had. Een wrede vlam danste in zijn klare, starende blik. Hij fronste de wenkbrauwen en zijn lange nerveuze vingers trommelden een oorlogsmars op de tafel. Tegenover hem, in halve cirkel, stonden drie mannen. Zij wachtten geduldig tot hij het woord tot hen zou richten.

De eerste van de drie was klein en gezet. Hij heette Schlegel en was een Duitser uit Breslau (1). De tweede was ook klein, doch tengender dan Schlegel en had het gezicht van een Kalmoek. Hij heette Aridjan. De derde was Boris. Hij incarneerde in de perfektie de Slavische charme waarmee men vaak de spot drijft. Hij was beslist niet ouder dan twintig jaar.

Van alle zaken die hij had moeten oplossen, vond Sinoviev de zaak Afourazim de vervelendste. Sedert drie weken slaagde die duivelse Levantijn er in hem door de vingers te glippen, op het ogenblik dat hij meende hem bij de kraag te kunnen vatten ! Die Levantijn werd haast een mytische figuur, een gevaarlijke myte, een dodelijke...

Sinoviev maakte zich geen illuzies over het lot dat hem wachtte, indien hij er niet zou in slagen het groene boekje terug in handen te krijgen...

De jacht op de Levantijn was begonnen te Damas, maar totnogtoe had hij steeds bot gevangen. Afourazim was naar Homs gevlucht, daarna naar Alep, waar ze hem bijna te pakken kregen.. Enkele dagen nadien werd zijn aanwezigheid te Bagdad gesein. Sinoviev was onmiddellijk naar de hoofdstad van Irak gekomen. Dat was nu acht dagen geleden en sedert acht dagen trappelvoetten zij aan de oevers van de Tigris, en konden niet handelen bij gebrek aan nauwkeurige inlichtingen.

Alles wat men wist — of meende te weten — was dat de Levantijn zich in verbinding had gesteld met een zekere Zayed. Men had de man sedertdien geschaduwd, maar niet kunnen uitmaken of deze zijn achtervolgers had opgemerkt, ofwel of hij zéér voorzichtig was. In ieder geval, had hij noch Boris, noch Schlegel, noch Aridjan naar de schuilplaats van Afourazim geleid.

De tijd werd kort... Sinoviev voelde het koud zweet uitbreken, alleen reeds bij de gedachte dat Afourazim de grens zou kunnen overschrijden en zijn toevlucht zou zoeken in Iran. Indien Afourazim daarin slaagde, dan was het uit met de carrière van de jonge briljante agent, die de opdracht had gekregen het Borsky-dokument terug te vinden. Hij zou wegens onbekwaamheid aan de dijk worden gezet.

— Boris, indien ik het goed snap, heeft Zayed je voor het lapje gehouden. Hij heeft je doorheen de stad gesleept en jij hebt hem braaf gevolgd. Toen hij het spelletje beu was, heeft hij je kunnen afschudden. Zo is het ?

— Ja.. Hm... dat wil zeggen...

— Verdere uitleg overbodig ! Tracht je liever een detail te herinneren. Een klein spoor dat ons op de goede weg kan brengen... In welke richting liep Zayed alvorens hij je merkte ?

— Hij liep in de richting van de Er Rachid Street. Even nadien en zonder de stap te verhaasten, liep hij doorheen een doolhof van stegen. Op het ogenblik dat hij een straat overstak, kreeg hij mij in het oog.

— In welke straat was dit ?

— In de Garibian straat.

— Zijn er hotels in die buurt ?

— Enkele, maar ze zijn armzalig.

— Zayed heeft die straat beslist niet zonder reden overgestoken. Er is slechts één kans op tien dat mijn deducties juist zijn, maar wij hebben geen keuze. Boris, Schlegel, Aridjan, houdt de hotels van de Garibian straat in het oog. Ondervraag de eigenaars, de buren. Ik van mijn kant zal me, samen met Nagoerov, bezig houden met Zayed. Wij kunnen niet langer met handschoenen aan werken. Wij moeten er op los !

(1) Deze stad maakt thans deel uit van Polen.

(Wordt voortgezet.)

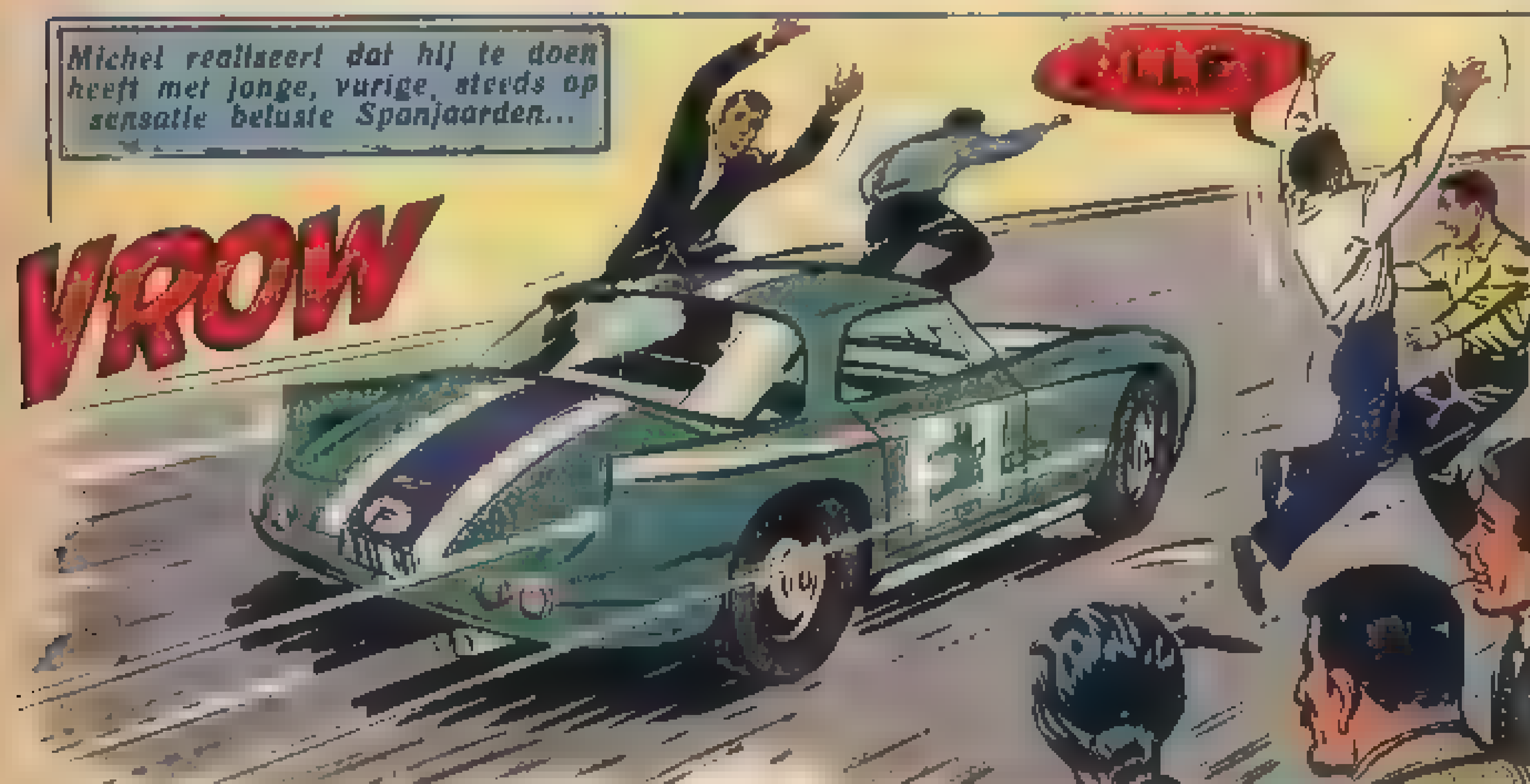

Hij heeft je voor het lapje gehouden, nietwaar ?

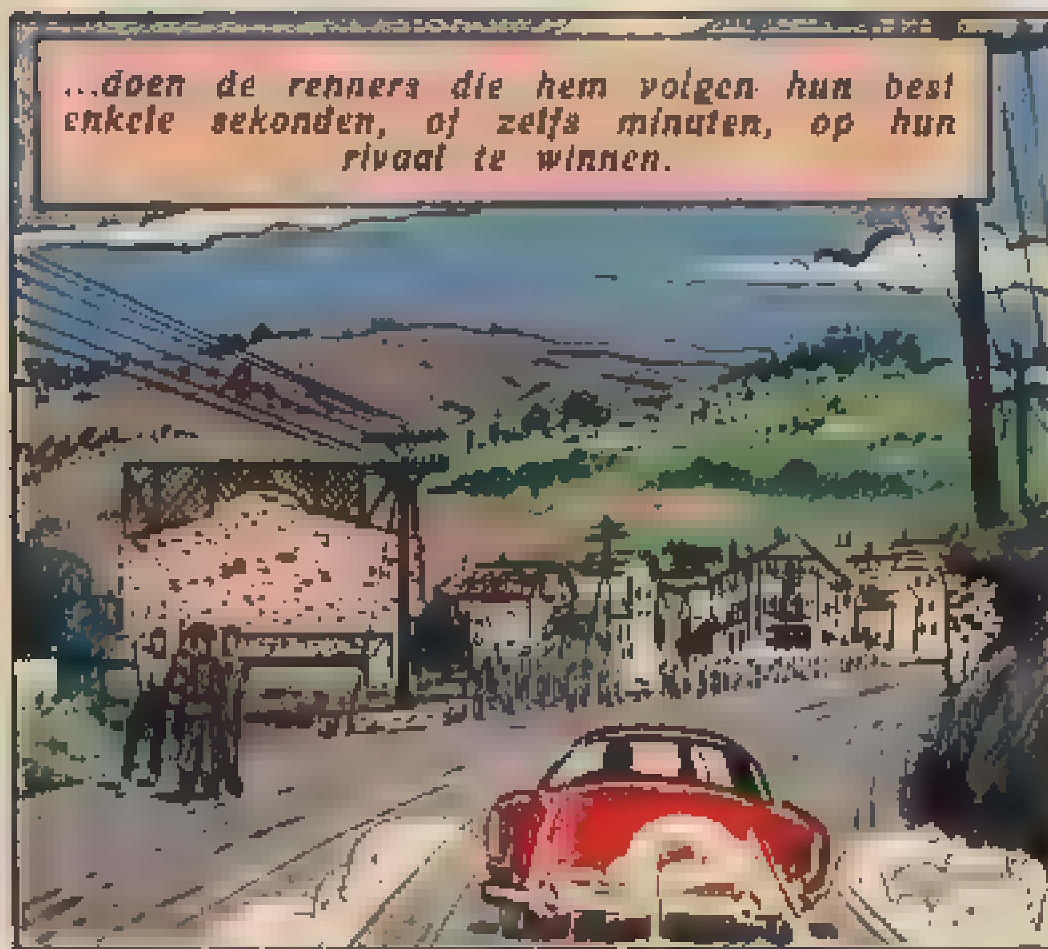
HET CIRCUIT

De race van San Sebastian begint. Ondanks de angst die ze slechts met m...

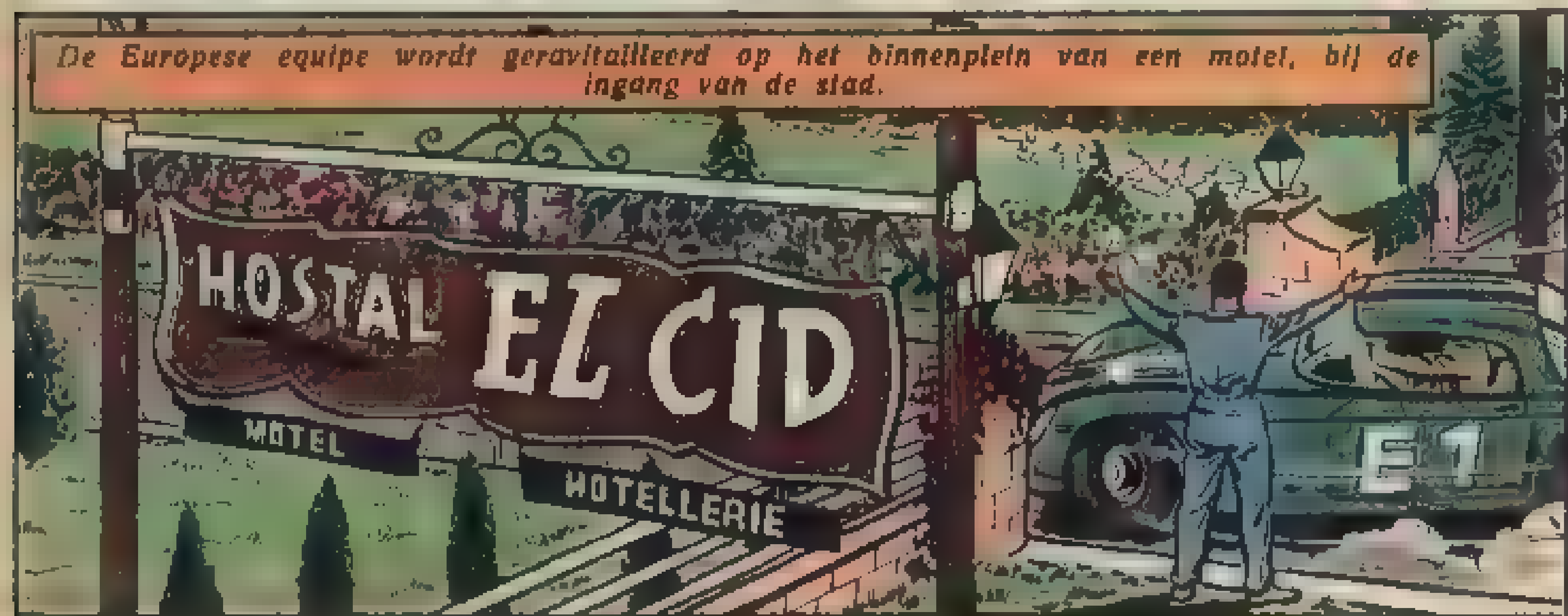

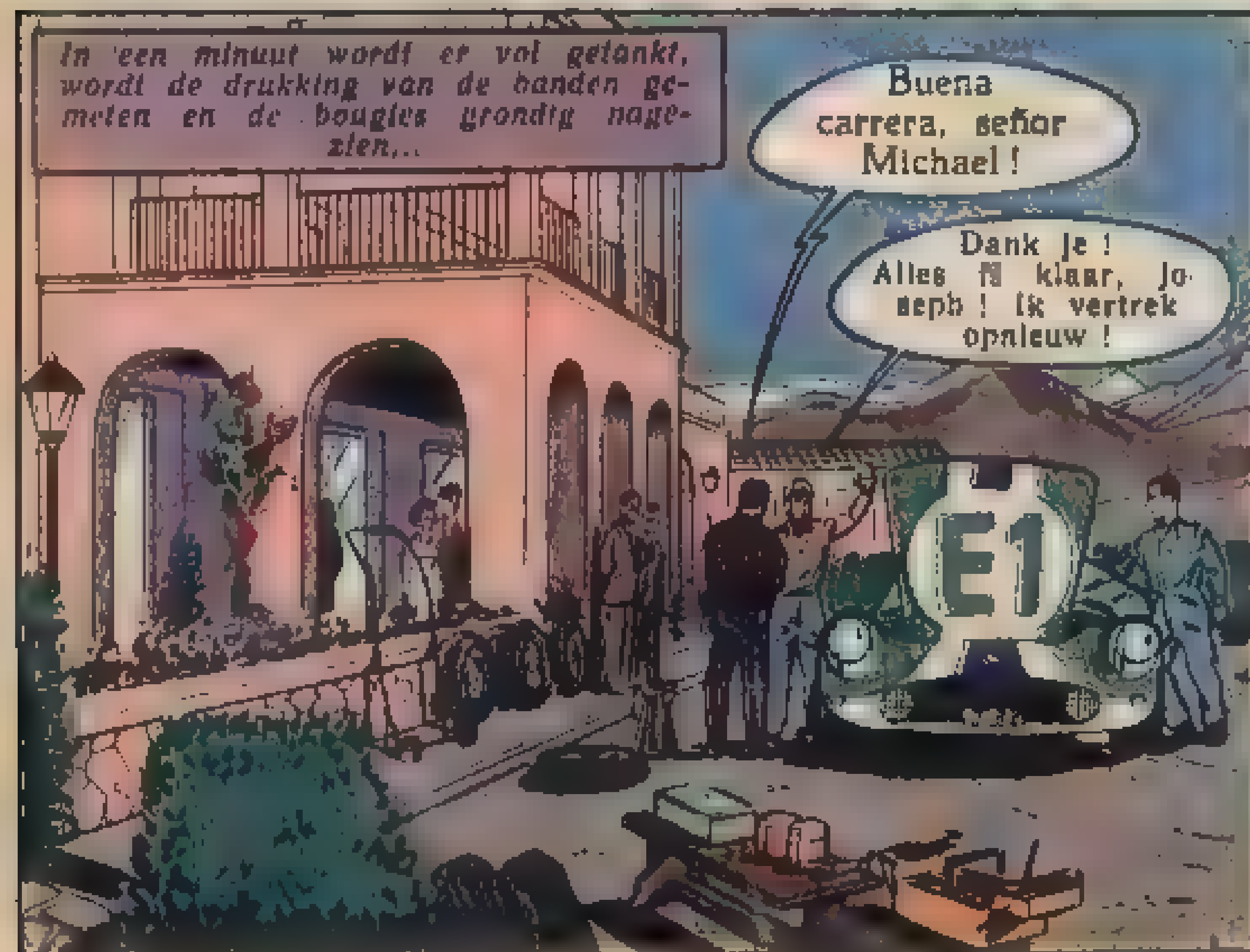

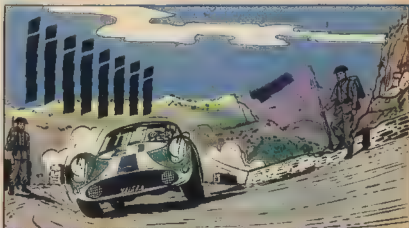

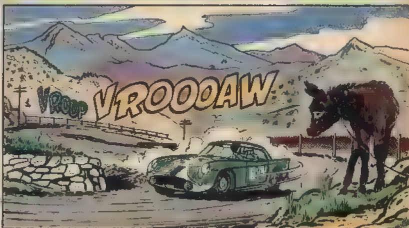
VAN DE ANGST ! door Jean Graton

...n overwinnen, starten al de racers van de Europese equipe. Michel is de eerste..

Doorheen een kaal, streng berglandschap rijdt Michel in de richting van Madrid...

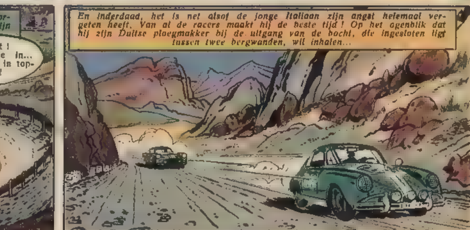
BEBA Coca-Cola DELICIOSA

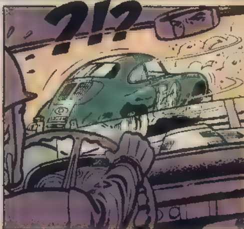
Vijf minuten na de « Vaillante » komt de « Porsche », en onmiddellijk daarna Dino met zijn « Ferrari ».

Mein Gott ! Dino loopt me in... Die bambino is in topkonditie !

WAT ! Die kerel remt niet om zulk 'n bocht in te gaan

MALDICIONE ! Wat betekent dat ?

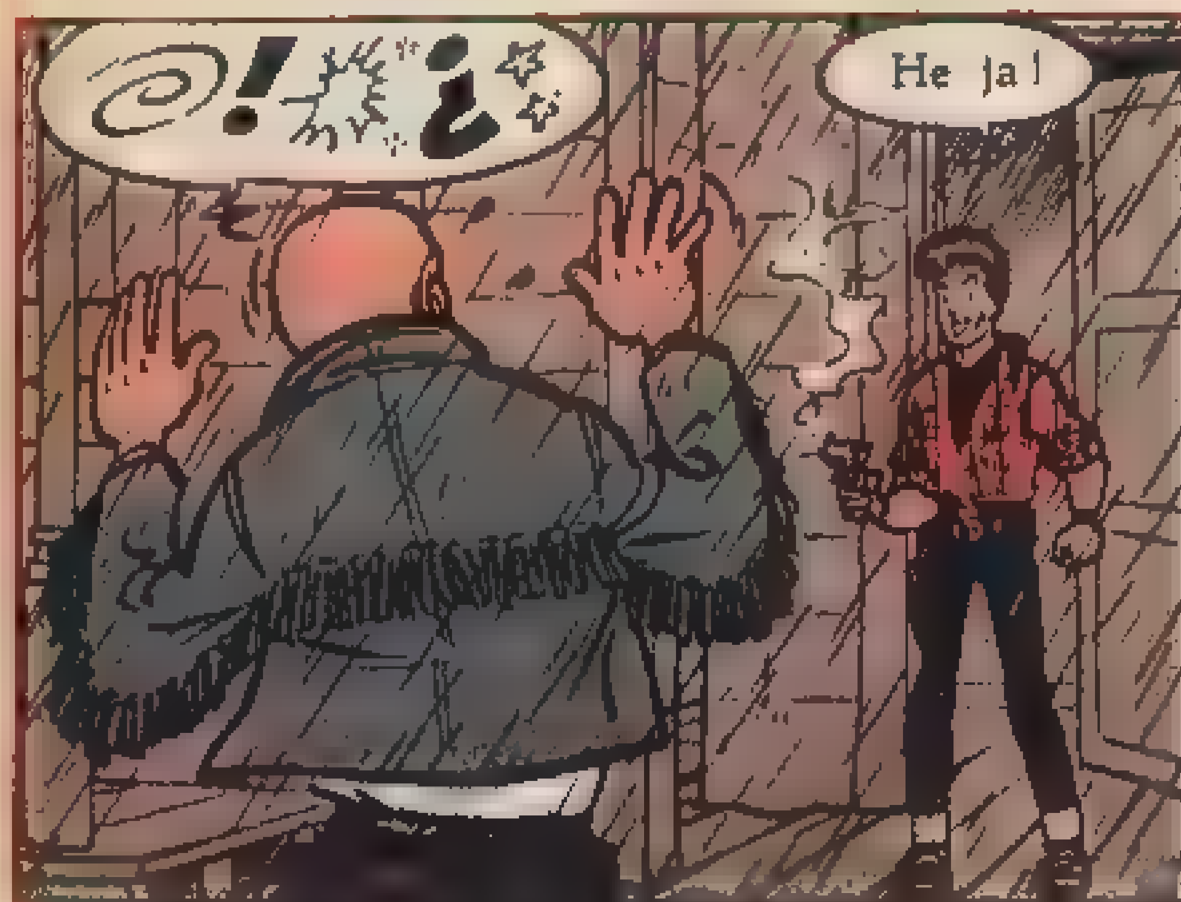

(Wordt voortgezet.)

,, CHICK BILL DE COWBOY ''

MONTANA

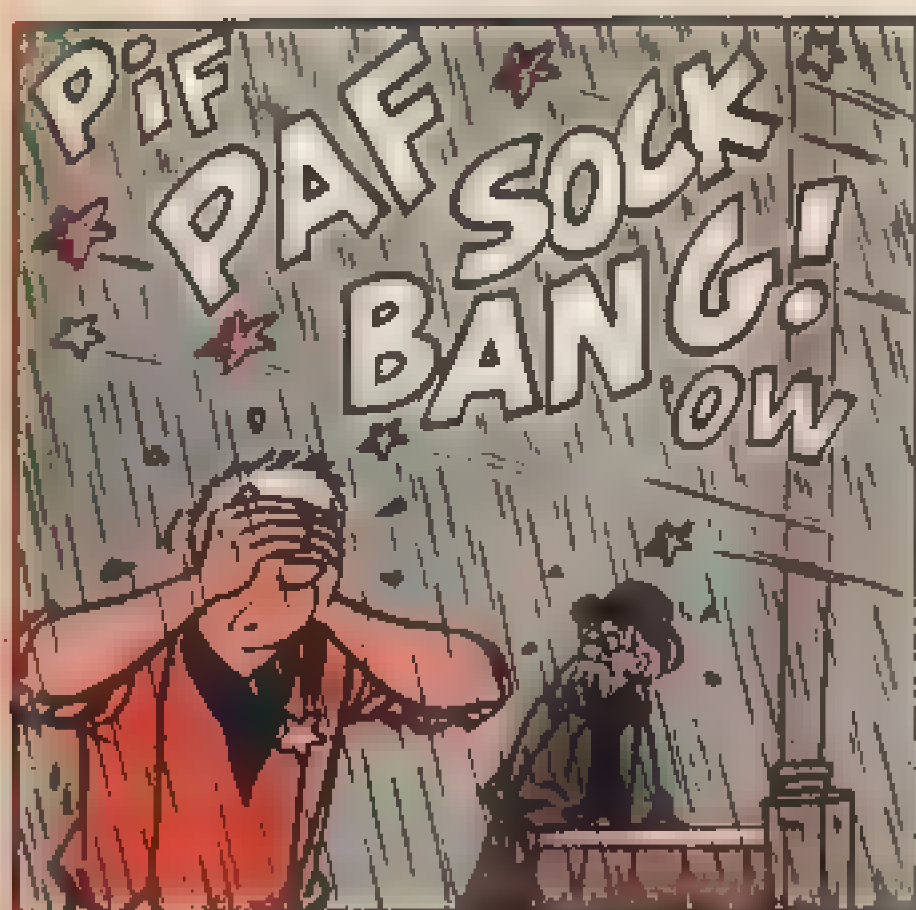
He ja !

Je wou een duel, niet-waar ? De agressiviteit van onze beste Kid schiet te kort, maar met mij kan je het misschien wel doen... Ziezo, nu staan onze kansen gelijk !

Jij snoeshaan ! Dat duel zal je je beklagen !
Pas op, Chick ! Het is Skelett ! Black Skelett !

PIF
PAF
SOCK
BANG!
OW

Het is vreselijk... Chick Bill heeft zich voor mij opgeofferd... Ik zal het me nooit vergeven dat ik weer vriendelijk ben geworden !

Ik zou me ernstige verwijten moeten maken... En je kan je misschien wel even omkeren...

De man die zich opofferde heeft de zaak netjes opgeknapt, nietwaar ?

Intussen, in het saloon...
Ik hoor niets meer..
Wat gebeurt er ?...
Wie heeft er gewonnen?
Ik weet het niet. Ik kan het niet zien.

Zullen we even kijken ?
Ja, maar voorzichtig, he! Voorzichtig !

Daar komt volk... Kid, dokter, luister en doe wat ik zeg !

HO !

Terwijl Kid duelleert met Black Skelett, heeft de dokter onze vriend ongemerkt een inspuiting gegeven. Onder het effekt van deze inspuiting wordt Kid opnieuw vriendelijk en goedhartig... al te goedhartig...

DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

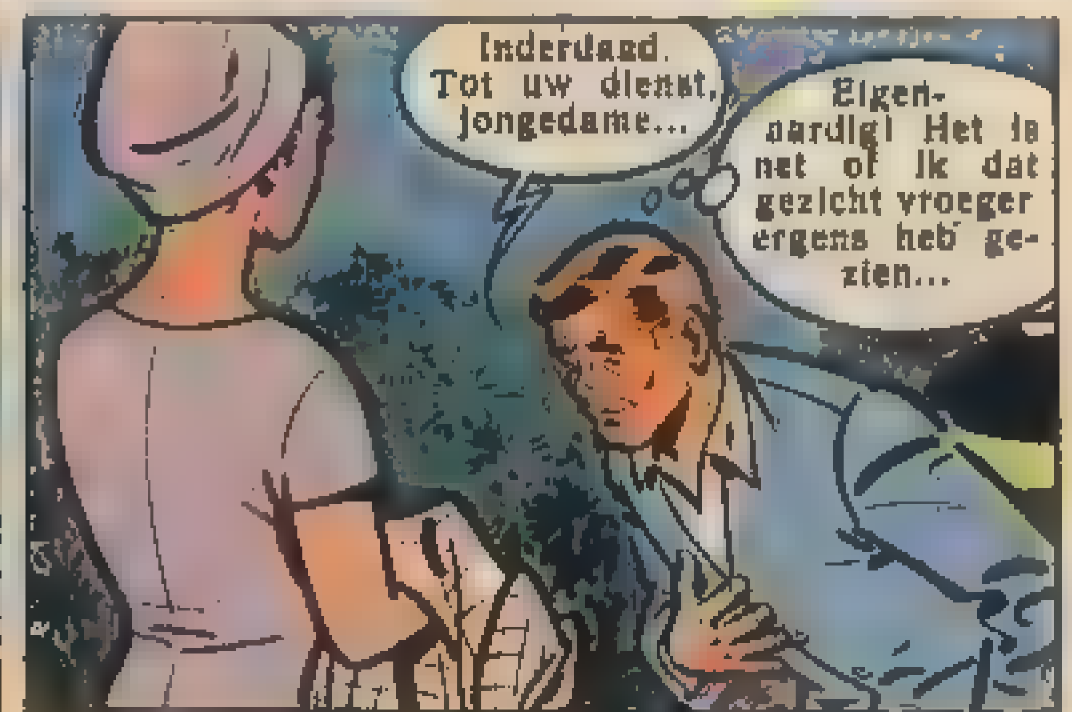

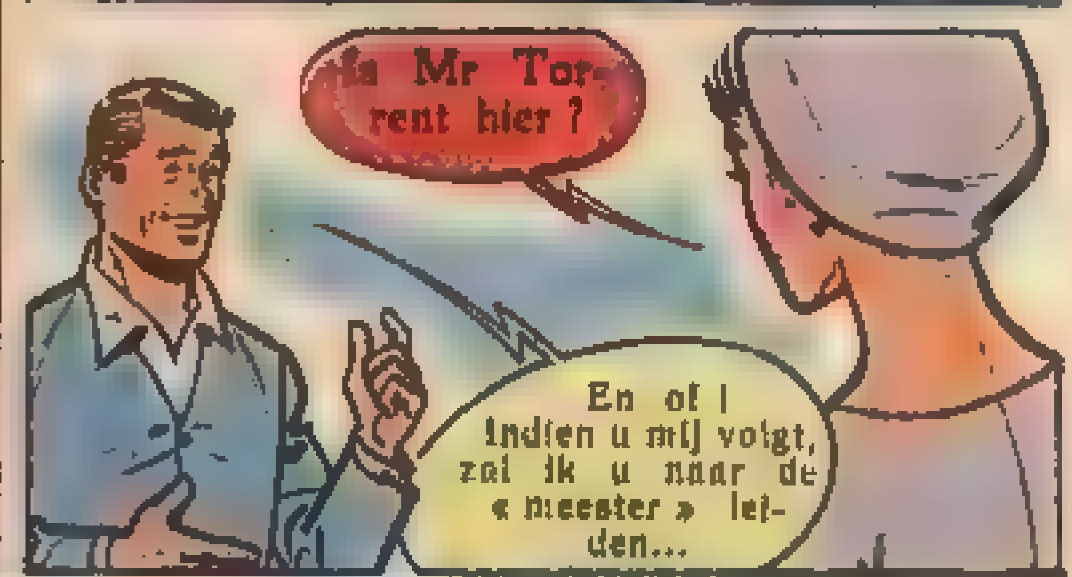

Het geheim van JIMMY

Juffrouw Mathieu, die naar Mascarène reist om Jouvray te helpen bij zijn opzoekingen.

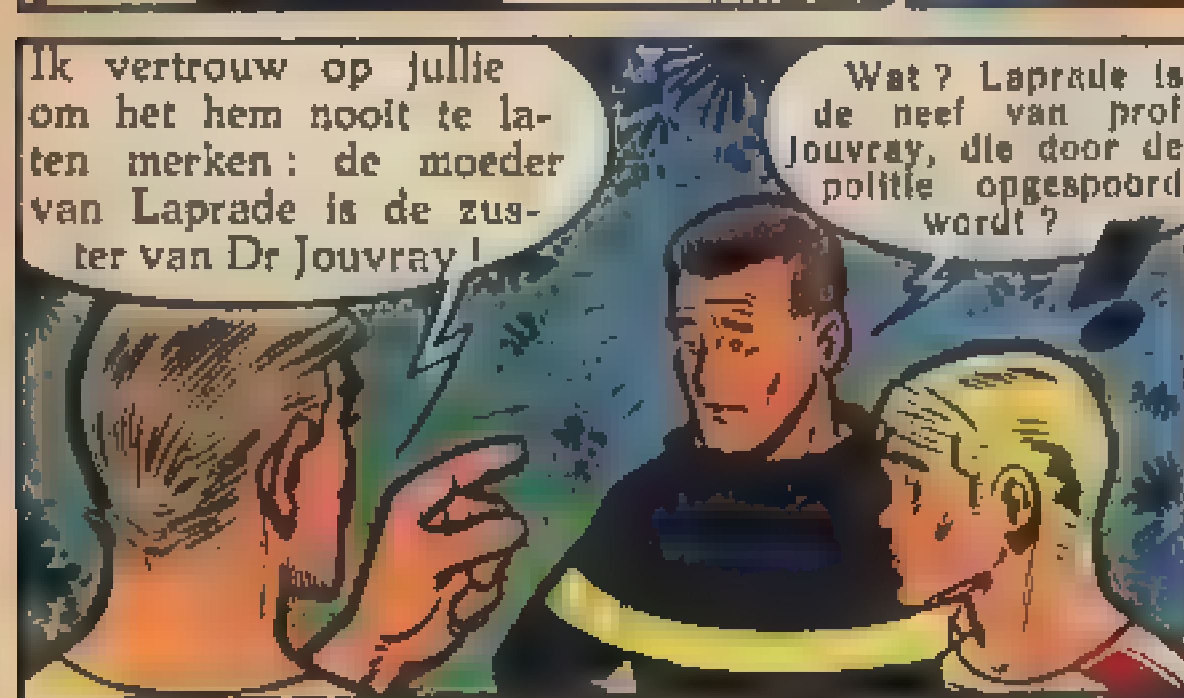

Van dezelfde auteur lees je het album

TORRENT door Raymond Reding

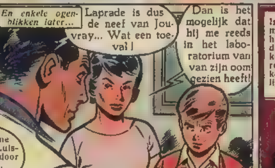
! tor in de villa van Berthault. Hier krijgen de jonge tennismen hun opleiding...

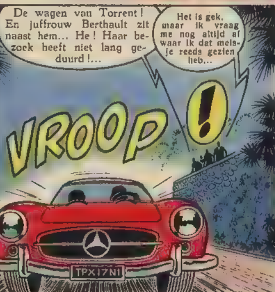

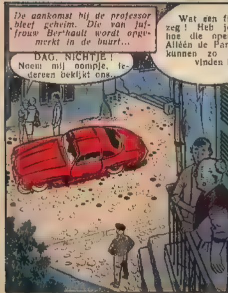

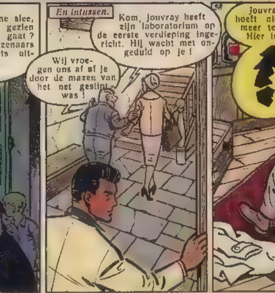

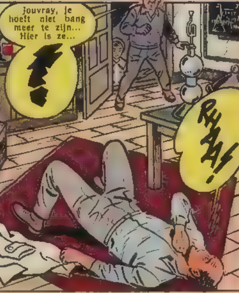

(Wordt voortgezet.)

VINCENT, VRIEND DER ARMEN

PECHVOGEL LE

Wimpi, de zoon van professor Koolzaal, werd ontvoerd. Pechvogel leidt ho Oscar, de kamerknecht, te verdenk

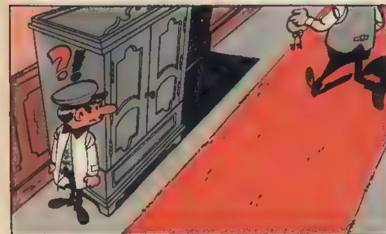

DT DE DANS!

ezock en hij heeft gegronde redenen om

Tekeningen: BERCK.
Tekst: GOSCINNY

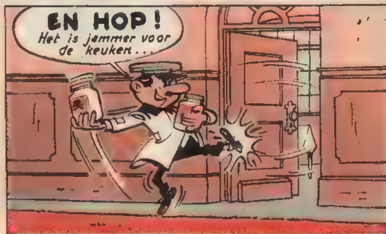

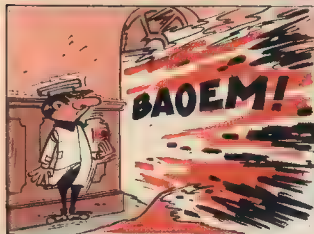

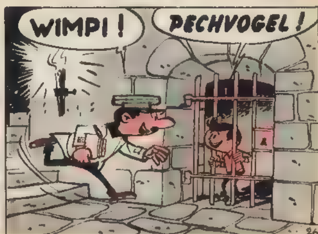

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

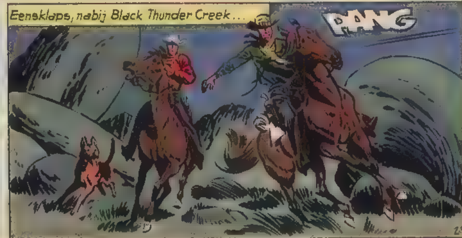

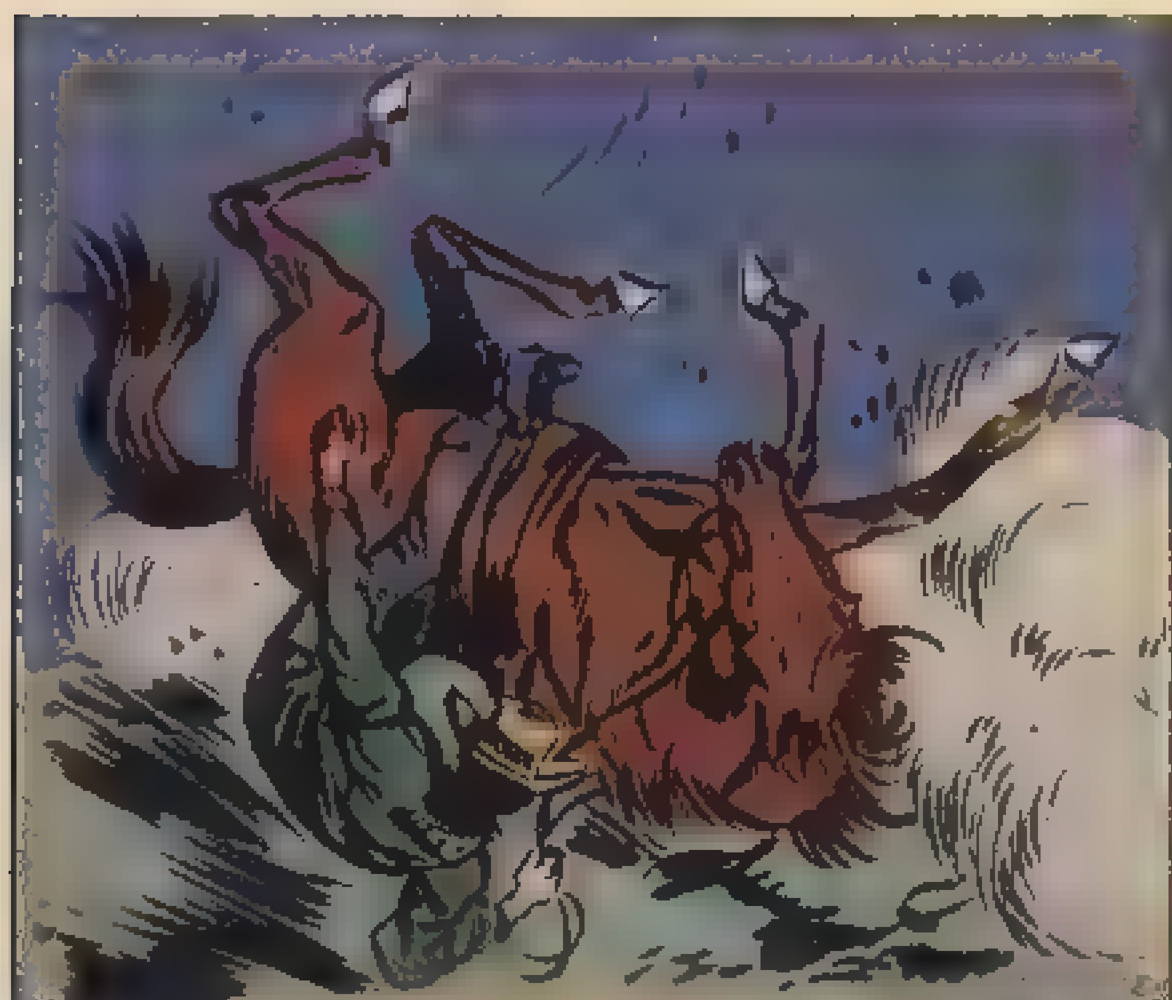
ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBU

WEST

Een grote veediefstal kon verhinderd worden. Joseph Steve komt Laramie en Jack de bevelen brengen van de grote baas...

door L. en F. FUNCKEN

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN — TEKST VAN J. SCHOONJANS

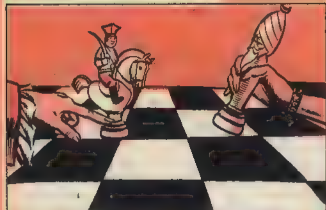
"FINIS POLONIAE"

DRIE grote stukken van de « Poolse taart » waren opgegeten in 1772. Drie slokoppen hadden er zich te goed aan gedaan. « Wij hebben aangezeten aan dezelfde maaltijd ! grinnikte Frederik II cynisch. En indien het niet tot heil van onze zielen is, dan is het toch voor het grootste goed van onze Staten ! » De digestie duurde twintig jaar. Toen hadden ze opnieuw honger en heel de taart moest er aan !

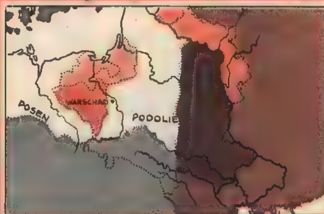
1. DE EETLUST VAN CATHARINA

HET sukses behaald op de Turken wekte een grote hoop bij de tsarina. Aangemoedigd door Jozef II, die in 1780 zijn moeder, Maria-Therezia, was opgevolgd en aan wie zij zekere kompensaties had beloofd, overmeesterde Catharina II de Krim. Zij bouwde de geweldige vesting van Sebastopol. Haar veldmaarschalk, Potemkin, nodigde haar dan uit het overwonnen gebied te bezoeken. De triomfantelijke reis van Catharina was een meesterstuk van trucage : decors in karton stelden dorpen voor. Op de triomfboog stond geschreven : « De weg naar Byzantium »...

2. DE EETLUST VAN DE ANDEREN

DE weg naar Byzantium ! Vreselijk... Wou Rusland werkelijk Constantinopel opslokken ? Dit zou het einde betekenen van het evenwicht in het Oosten. Oostenrijk deed niet langer mee aan het spelletje. Pruisen deed het beter. Om Rusland te beletten Turkije te verslinden, schoof Pruisen het stuk, dat Polen heette, enkele plaatsen vooruit op het schaakbord... Catharina liet Turkije los en...

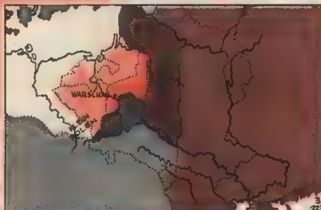
3. DE TWEEDE DELING

... liet Polen onmiddellijk binnen rukken. De koning van Pruisen, Frederik Willem II, kwam te hulp. Hij hielp de Polen ? Neen, de Russen ! Rusland nam Podolië, Pruisen nam Posen (Poznan), en Oostenrijk, dat elders drukke bezigheden had, kreeg niets. De Landdag vergaderde en werd uitgenodigd de tweede deling goed te keuren. Maar de Landdag bewaarde gedurende twintig dagen een dramatisch stilzwijgen. Zonder de Landdag ging het ook ! Dat was in 1793.

4. KOSCIUSKO

HET volgend jaar brak er te Krakau een opstand uit. Polen greep naar de wapens. De boeren kwamen met hun zeisen toegesneld. De leider van de opstand was Thaddeus Kosciuszko. Hij verjoeg de Russen, doch aangevallen door de Pruisen en de Oostenrijkers, bezweek hij onder de overmacht. Zijn leger — 6.000 man haast zonder munitie — leed een beslissende nederlaag te Maciejowice. Kosciuszko, erg gewond, werd gevangen genomen en zou toen uitgeroepen hebben : « Finis Poloniae ». Het einde van Polen... Hij ligt begraven in de Dom van Krakau.

5. DERDE DELING

ALEXANDER SOEWOEROW, een Russisch generaal, nam de hoofdstad in en in 1795 werd Polen van de kaart gewist. Pruisen kreeg Centraal Polen met Warschau. Oostenrijk Klein Polen met Krakau en Rusland het overige. Hiermee was dan het werk van het Europees evenwicht in het Oosten voltooid. Het koninkrijk Polen was dood, maar de Poolse ziel was niet dood, en Polen zou weer opstaan...

(Wordt voortgezet.)

RAADSEL Nr 28

RAAP DE HANDSCHOEN OP !

DE ONTVOERING VAN PIP

(tweede episode)

KORTE INHOUD : Pip, het petekind van kommissaris Baardemakers werd ontvoerd door geheimzinnige schurken. Rik Ringers en Baardemakers zijn met hun enquête begonnen en hebben het spoor van één van de schurken, nl. Paul Levrant, gevonden. Deze laatste ontkent en beweert, dat hij die morgen zijn appartement nog niet verlaten heeft. Rik bewees dat Levrant liegt. Inderdaad, Levrant heeft een brief ontvangen die 's morgens is toegekomen. Hij is dus beslist tot in de hall geweest om de brief uit de brievenbus te halen.

BRAVO, Rik ! Goed geredeneerd !

Paul Levrant wierp me een onheilspellende blik toe en schreeuwde woedend :

— Jij jonge nietsnut ! Ik zal je...

Met gebalde vuist sprong hij bliksemsnel op mij toe. Ik kon zijn rechtse niet ontwijken en kreeg ze op de kin. Ietwat verdoofd week ik achteruit tot tegen de muur. Alvorens Baardemakers kon tussenbeide komen, sprong Levrant opnieuw vooruit. Ik bukte me. De slag ging vlak naast mijn neus. Toen ging ik tot de aktie over. Met een fikse judogreep wierp ik Levrant op de grond. Grijnzend kroop hij overeind en wou opnieuw toeslaan, maar Baardemakers legde hem de handboeien om.

— En nu spreek op, kerel ! Spreek ! Wat weet je ?

— Nooit...

— Geef ons de namen van je handlangers ! Zeg waar ze Pip hebben verborgen !

— Ik zeg niets ! Nooit !

Ik wierp Baardemakers een knipoogje toe en zei dan :

— Dan zal ik die kerel even bewijzen, dat ik nog enkele judogrepen ken !...

— Dat recht heb je niet ! huilde Levrant, bleek van schrik.

— Spreek dan !

Nog een ogenblik aarzelde de bandiet. Dan antwoordde hij :

— Goed, ik zal alles bekennen... De chef van de bandieten is...

Een geweldige knal brak de zin af. Het venster viel aan scherven op de grond en Levrant zeeg neer. Het schot was buitenshuis gelost en ik zag nog net een gestalte in een Citroën springen.

— Bekommer je om Levrant, kommissaris. Ik achtervolg de bandiet !

Ik sprong in mijn M.G. en zette de jacht in. Ik geef toe dat die man een meesterlijke chauffeur was. Met een snelheid van 120 km per uur snorden wij door het stadscentrum, overal paniek zaaiend. Er volgden sensationele slippartijen, wij reden dwars door het rood stoplicht, af en toe huilden onze banden en werden botsingen op het laatste nippertje voorkomen.

Eindelijk waren wij buiten de stad. De weg slingerde en op het ogenblik dat ik de Citroën zou inhalen, viel de koffer van de Citroën vóór mij op de grond (die koffer was beslist met een speciaal mechanisme van binnenuit uitgeworpen). Ik slaagde er in de hindernis te vermijden, maar ik slipte en kwam in de sloot naast de weg terecht. Daarmee was die bewogen achtervolging ten einde.

Ik telefoneerde naar de politie, gaf de beschrijving en ook het nummer van de Citroën. Mijn auto werd uit de sloot getrokken en ik reed naar het politiekantoor waar ik Baardemakers weervond. Deze vertelde me dat Levrant ernstig getroffen was, maar dat men niet vreesde voor zijn leven.

— Ik hoop maar dat de politie die Citroën spoedig vindt, zei ik.

Een uur later kregen we het bericht dat men de Citroën leeg op de autosnelweg had gevonden. De politie kamde gans de omgeving uit en had slagbomen over de autowegen geworpen. Toen Baardemakers en ik ter plaatse kwamen, zei een van de speurders :

— Kijk, wij hebben sporen gevonden in het zand. De man is beslist in die villa gevlucht ! en hij wees naar een grote villa te midden van een tuin.

In een van de vertrekken van de villa vonden wij de bandiet inderdaad.

Hij zat achter een tafel maar... hij was dood. Er was een klein rond gaatje in zijn linkerslaap. Op de tafel lag een briefje met volgende tekst : « Ik heb de jongen ontvoerd. Men zal hem nooit vinden. Adieu ! Jamotte »...

— Die man heeft zelfmoord gepleegd ! fluisterde Baardemakers. Kijk, hij heeft het wapen nog in de rechterhand...

— Dat is het wapen dat hij gebruikt heeft om Levrant neer te knallen, zei ik. Er ontbreken twee kogels...

— Dan eindigt het spoor hier, antwoordde de kommissaris somber. Mijn arme kleine Pip !

— Wacht even, kommissaris ! Ik vraag me af, of Jamotte niet vermoord werd om hem het spreken te beletten... Kijk, merk je dit eigenaardig detail ?...

Vriend-detective, waaraan heb ik gemerkt dat het hier niet om een zelfmoord gaat ? Raap de handschoen op. Stuur me je antwoord spoedig ! De juiste oplossing verschijnt volgende week in « Kuifje ». Binnen veertien dagen lees je de derde episode van dit spannend avontuur.

Hou je haaks, vriend !

RIK

ZIE BRIEVENBUS BLZ. 31

OPLOSSING VOLGENDE WEEK

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

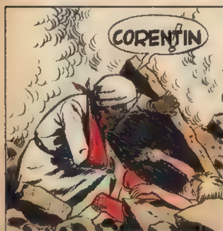
DOOR PAUL CUVELIER.

Tussen de Mongolen en het leger van Corentin, dat Sompur wil bevrijden, woedt er een hardnekkige strijd...

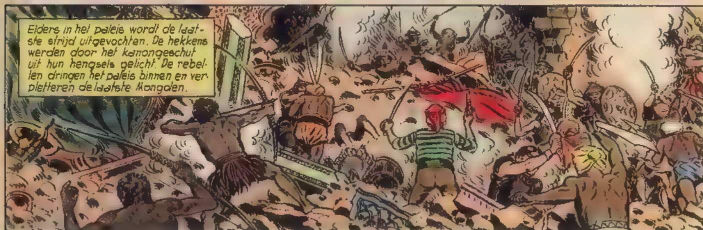

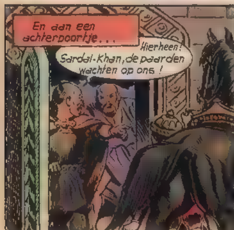

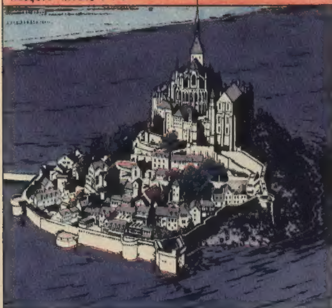
(Wordt voortgezet.)

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

DE VLAMMENZEE

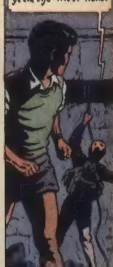
DOOR JACQUES MARTIN

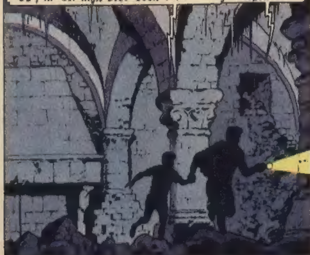
Terwijl Lefranc zijn jonge vriend Jan naar de uitgang van de onderaardse gangen sleept...

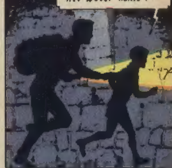

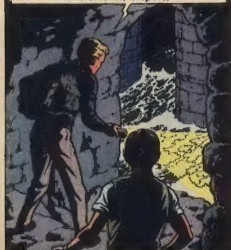

(Wordt voortgezet.)

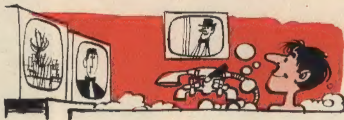
Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

DE P

T.V. IN BAD

ENKELE Britten — o, ze zijn niet talrijk en je zal zo dadelijk snappen waarom — hebben in hun badkamer een speciaal televisietoestel met drie schermen laten plaatsen. Het eerste en het tweede scherm dienen om de deur van het appartement te bewaken. Indien een bezoeker komt, dan drukt men op een knopje en men kan met hem een konversatie beginnen zonder uit bad te komen. Het derde scherm is een normaal televisiescherm. Indien je wenst dat je bezoeker zo vlug mogelijk de benen neemt, dan denken wij dat het best is vriendelijk te babbelen, maar niet uit bad te komen!... Wil je een vriend kwijt, dan is dit beslist de juiste metode! De Britten die over zulk een stel schermen beschikken zijn zeldzaam, zoals wij reeds zeiden, omdat de installatie er van een miljoen kost!

ORIGINEEL KAPSALON

LONDEN bezit beslist het origineelste kapsalon van Europa. Je kan er lunchen, je hebt de keuze tussen tweehonderd verschillende lekkere sandwiches, je kan er een sekretaresse vragen om je korrespondentie te schrijven. Om een taxi te bestellen, hoef je slechts op een knopje te drukken. Door die druk-op-de-knop beginnen op de gevel van het kapsalon twee rode lampen te gloeien, de taxichauffeurs kennen dat seintje... Ho ja, ik vergat het haast te zeggen, je kan er ook je haar laten kappen!

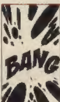
EEN AFDOEND MIDDEL

AMERIKAANSE geleerden hebben ontdekt dat sommige vitaminen de motten verzwakken. Gewapend met deze wetenschap, hebben wij een zeer afdoend middel samengesteld en het de motten te eten gegeven. Hebben de motten dit mengsel eens geproefd, hebben ze nooit meer lust naar iets anders en sterven ze zeer spoedig van honger. In sommige textielfirma's gebruikt men het mottengif reeds om de stoffen er tijdens het verven mee te bestrooien.

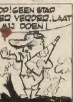

OSTILJON

ZWEDEN BEWAAKT ZIJN STUWEN

IN Zweden werd de piloot Laroy Manson aangeworven om de stuwdammen te bewaken. Hij scheert met zijn vliegtuig rakelings over de stuwen en kijkt of de kabels van de hoogspanning en vele andere zaken nog wel in orde zijn. Om de stuwdammen te bewaken waagt hij van 's morgens tot 's avonds zijn leven aan het stuur van een klein, uiterst soepel vliegtuig.

VEERTIG DAGEN LANG...

DE inwoners van Richmond in de Verenigde Staten hebben ernstige zorgen. Ze weten nl. helemaal niet meer waar zij hun karretje kunnen parkeren. De parkings zijn altijd eivol. Om hen te troosten heeft het stadsbestuur borden laten aanbrengen, waarop deze tekst te lezen staat: « Noach was er nog erger aan toe. Veertig dagen lang zwalpte hij op hoge zee zonder parking te vinden ! »

DAT IS FLEGMA !

EEN wagen slipte, botste tegen een paal en vernielde een reklamebord, kwam in botsing met een trein en vloog ten slotte in een sloot ! Toen enkele politieagenten zich over die sloot bogen om hulp te bieden geloofden ze hun eigen ogen niet. De chauffeur had zich knusjes geïnstalleerd op hetgeen er van zijn wagen nog overbleef, glimlachte en pelde rustig een mandarijntje. Dat is flegma !

BESTE VRIENDEN,

IS het te laat om jullie van harte te danken voor al de leuke kaartjes en nieuwjaarswensen die ik ontving ? Ik hoop dat jullie m'n dank nog aanvaarden en dat ik er mijn beste wensen mag aan toevoegen. Ik wens jullie vooral véél pret met m'n kleine politieraadsels. Meteen heet ik twee nieuwe detectives welkom : Antony Stam, uit Den Haag, en Guy Gilias, uit Korbeek-Loo.

Ik verwacht weer een berg juiste antwoorden.

Da-ag !
RIK

ECHT GEBEURD !

EEN dame — dit is gebeurd in Oostenrijk — beklaagde er zich over dat twee werklieden die haar telefoon kwamen aansluiten onbehoorlijke taal hadden gebezigd. Ze moesten voor de rechter verschijnen. Een der werklui verklaarde : « Ik liet per ongeluk wat gesmolten lood in de hals van mijn maat lopen en toen zei mijn maat : mijn beste jongen, kijk toch alsjeblief in het vervolg een beetje beter uit ! »...

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 60 cent - CANADA en de USA : 15 cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

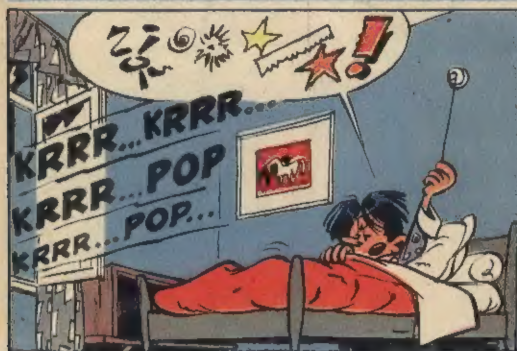
	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

21-1-60

TON en TINNEKE

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE